

poczatek tekstu

[Przewodniczący 00:00:02.108]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 marca 2016 roku w sprawie z powództwa J. K. i Z. K. przeciwko Miastu Ł. Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ulicy (...) w Ł. oraz J. W. o zapłatę, Sąd Rejonowy zasądził od Jo..., J. W. solidarnie na rzecz J. K. i Z. K. sumę 1.767 złotych 92 grosze z odsetkami ustawowymi od dnia 25 września 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty należności głównej oraz sumę 1.341 złotych 3 grosze tytułem zwrotu kosztów procesu. Oddalił powództwo w pozostałym zakresie i nie obciążył powodów kosztami procesu w stosunku do Miasta Ł. i Wspólnoty Mieszkaniowej w Ł. i nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi z tytułu kosztów sądowych od J. W. sumę 104 złote 64 grosze, a solidarnie od powodów sumę 13 złotych 74 grosze. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodzili się powodowie w części w zakresie oddalającej powództwo i w części rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawarte w punkcie 1b. Powodowie zarzucili naruszenie artykułu 227 kpc, 232 kpc oraz 236 kpc poprzez nieuwzględnienie w tezie dowodowej dla biegłego zawartej w postanowieniu wydanym na rozprawie 7 listopada 2014 roku okoliczności uszkodzenia elementów wyposażenia mieszkania powodów w wyniku zagrzybienia, a jednocześnie nie oddalenia wniosku dowodowego strony powodowej w tym zakresie, co wskazuje na nierozpoznanie przez Sąd zgłoszonego wniosku dowodowego strony powodowej zawartego w punkcie 5 podpunkt 5 pozwu. Naruszenie przepisów postępowania, to jest 233 paragraf 1 kpc przez jego niezastosowanie i nierozważenie wszechstronnego zebranego materiału dowodowego oraz uznanie, że powodowie nie udowodnili poniesionej szkody za..., w związku z uszkodzeniem szafy, podczas gdy zebrany materiał dowodowy w postaci zeznań strony powodowej i faktury na zakup nowej szafy oraz okoliczności uwzględnienia położenia szafy w opinii biegłego jednoznacznie wskazują, że w wyniku zawilgocenia i zagrzybienia przedmiotowa szafa..., przedmiotowa szafa uległa nieodwracalnym uszkodzeniom. Za..., co do naruszenia artykułu 100 kpc przez błędne ustalenie przez Sąd kosztów poniesionych przez stronę powodową w konsekwencji nie uwzględnienie zaliczki na wynagrodzenie kuratora uiszczonej w związku z postanowieniem Sądu z dnia 19 maja 2014 roku. I w oparciu o te zarzuty wnosi się o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości na okoliczność uszkodzeń jakie wywołało zagrzybienie w elementach wyposażenia mieszkania powodów oraz jaki był uzasadniony koszt przywrócenia do stanu sprzed szkody. I wnosi się o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanej J. W. na rzecz powodów solidarnie kwoty 2.000 złotych wraz z odsetkami, jak w treści wyroku oraz o skol..., skorygowanie rozstrzygnięcia o kosztach według norm przepisanych i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest bezzasadna. Przede wszystkim bezzasadny i spóźniony uznać należy wniosek dowodowy zawarty w apelacji mianowicie o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości w szczególności szafy. Zdaniem Sądu Okręgowego wniosek ten mógł być zgłoszony przed Sądem Rejonowym a wskazać należy, iż z biegu postępowania przed Sądem Rejonowym jasno wynika, że wszelkie wnioski w tym, co do uszkodzeń w mieniu powodów mogły być bez przeszkód zgłaszane w toku postępowania przed Sądem Rejonowym. Należy zwrócić uwagę, że Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa. Teza została w sposób wyraźny oznaczona w postanowieniu na karcie 160. W oparciu o tę opinię biegłego Sąd poczynił ustalenia związane z przyczyną zawilgocenia ściany u powodów. Wskazać należy, że biegły jest specjalistą z zakresu budownictwa i w związku z zakresem swej specjalizacji wypowiadał się w tej sprawie. Opinia biegłego jest jednoznaczna. Biegły wypowiedział się również, co do okoliczności czy widzi potrzeby wypowiedzenia się przez innego biegłego. Biegły w tym zakresie oświadczył w sposób wyraźny, że takiej potrzeby nie widzi. Biegły składał następnie opinię ustną na karcie 210 i w swej opinii ustnej podtrzymał swe stanowisko również w zakresie, co do konieczności wypowiedzenia się przez biegłego z innych specjalizacji. W tym zakresie strona powodowa żadnych wniosków nie składała. Podnieść należy, że dowód z opinii biegłych czy też prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność zniszczenia i zakresu zniszczeń mebli byłby nieprzydatny, a to z uwagi na to, że jak powodowie sami określili jest to w sposób wyraźny zawarte na karcie 128, że nie posiadają i nie posiadali w toku wydawania opinii przez biegłego mebli, ponieważ te meble wyrzucili. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że nie udowodnili powodowie, iż doszło do zniszczenia mebli. No wskazać trzeba, że sama faktura dotycząca nabycia nowych mebli no nie świadczy o tym, że poprzednie meble zostały uszkodzone. Trafnie Sąd Rejonowy zwrócił, że nie ma jakiegokolwiek dowodu, który by pozwalał na poczynienie ustaleń, że doszło do zagrzybienia lub trwałego zawilgocenia jakiegokolwiek

mebla, w szczególności szafy stojącej przy ścianie. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, że opieranie się wyłącznie na ogólnikowych twierdzeniach powodów niepopartych żadnymi dowodami nie może być zasadne. No nie ulega wątpliwości, że powodowie nie przedstawili choćby jakiegokolwiek dowodu w szczególności fotografii, która dokumentowałaby zagrzybienie czy jakiegokolwiek us..., uszkodzenie, które można byłoby powiązać z zawilgoceniem ściany. Dlatego też zarzuty w apelacji, co do pominięcia wniosku dowodowego strony powodowej są całkowicie bezzasadne. Podzielić należy stanowisko Sądu Rejonowego, co do prawidłowych ustaleń i w tym zakresie bezzasadne są zarzuty apelujących, co do naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kpc. Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia nie przekroczył granic swobodnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodowych..., w sprawie dowodów. Ocenę tę przedstawił w sposób logiczny zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego. Dlatego też zarzuty apelacyjne uznać należało za całkowicie bezzasadne. Odnosząc się do zarzutu naruszenia artykułu 100 kpc przez nie obciążenie strony pozwanej kosztami zaliczki na wynagrodzenie kuratora, który miał reprezentować w toku postępowania Wspólnotę to podnieść należy, że te koszty zostały wywołane jedynie błędnym oznaczeniem strony pozwanej. Powodowie swoje powództwo, bowiem skierowali w sposób wadliwy przeciwko Wspólnocie. No skoro tak to nie ma żadnej podstawy, aby te koszty wiązać z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu a w konsekwencji, aby tymi kosztami obciążyć pozwaną. Dlatego też Sąd Okręgowy z mocy artykułu 385 kpc apelację jako bezzasadną oddalił.

[koniec 00:12:06.041]